JUDECĂTORIA BĂLȚI
sediul Central

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

02 octombrie 2026 **mun. Bălți**

Dosarul nr. 5r-242/2026
Nr. PIGD 4-26102652-09-5r-11082026

Judecătoria Bălți, sediul central,
în componența:
Președintele ședinței, judecătorul **Dumitru DAREA**
Grefierului **Roxana CAPBĂTUT**

în lipsa contestatarului **Ghenadie TOCAIUC**, a apărătorului său, avocatul **Iulian PLEȘCA**, și a agentului constatator **Vitalie BARABOI**, care au solicitat examinarea în absență, precum și în lipsa persoanei interesate *****, legal citată,

examinând în ședință publică, în limba română, contestația lui Ghenadie Tocaiuc împotriva deciziei nr. ***** din 24 iulie 2026 a agentului constatator Baraboi Vitalie din cadrul Direcției generale teritoriale „Nord" a Centrului Național Anticorupție, privind încetarea procesului contravențional pornit în privința lui ***** în baza art. 312^2 din Codul contravențional,

A C O N S T A T A T:

I. Obiectul examinării, desfășurarea procedurii și pozițiile participanților

Judecătoria Bălți a fost sesizată la 11 august 2026 cu contestația lui Ghenadie Tocaiuc împotriva deciziei nr. ***** din 24 iulie 2026, emise de agentul constatator Baraboi Vitalie din cadrul Direcției generale teritoriale „Nord" a Centrului Național Anticorupție. Prin această decizie a fost încetat, în temeiul art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional, procesul pornit în privința lui ***** în baza art. 312^2 din Codul contravențional.

Instanța examinează cauza în limitele competențelor atribuite de lege și ale contestației cu care a fost învestită.

Procesul contravențional își are originea în sesizarea formulată de Ghenadie Tocaiuc, respectiv la 14 mai 2026, în registrul de evidență a altor informații cu privire la infracțiuni și incidente cu nr. 082, a fost înregistrată plângerea numitului privind atragerea la răspundere contravențională a angajatei IMSP Spitalul Raional Soroca „A. Prisacari", *****.

Potrivit conținutului actului de sesizare, declarațiilor d-lui Tocaiuc Ghenadie și a materialelor anexate, rezultă că a înaintat o plângere către DGT „Nord" a CNA prin care a solicitat atragerea la răspundere contravențională a angajatei IMSP Spitalul Raional Soroca „A. Prisacari", *****, care, deținând funcția de ***** și fiind desemnată în calitate de persoană cu

funcție de răspundere în domeniul elaborării concluziilor medicale pentru stabilirea stării de ebrietate și a naturii acesteia, a redactat, la 16 octombrie 2025, în temeiul solicitării agentului constatator *****, angajat al IP Soroca, concluziile sale în actul medical *„proces- verbal nr. 8 din 10.10.2025 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei ”,* întocmit în privința subsemnatului, în cadrul cauzei contravenționale nr. *****din 09.10.2025, intentată pe faptul unui pretins accident rutier din 09.10.2025, însă, neglijând și încălcând prevederile obligatorii ale Hotărârii Guvernului nr. 296 din 16.04.2009 privind aprobarea Regulamentului cu privire la modul de testare alcoolscopică, de testare antidrog și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și a naturii acesteia, potrivit cărora: *„28. Concluzia examinării medicale pentru stabilirea stării de ebrietate și a naturii ei se expune în procesul-verbal, care se comunică persoanei examinate și autorității interesate în termen de 3 zile lucrătoare de la data recepționării rezultatelor de laborator, după care persoana examinată semnează procesul-verbal. ”,*

Aceasta nu i-a adus la cunoștință concluzia întocmită, în calitatea sa de persoană publică responsabilă, conform prevederilor legale și atribuțiilor de serviciu indicate în fișa postului, omisiune care a lezat grav drepturile subsemnatului la un proces echitabil, prevăzut și garantat de art. 6 din CtEDO, inclusiv dreptul la apărare, prin privarea ilegală de posibilitatea de a contesta concluziile emise de aceasta, și anume: „stare de ebrietate alcoolică grad avansat”.

În acest sens, sunt relevante prevederile art. 9 și art. 95 din Codul muncii. Așadar, în art. 9 sunt prevăzute drepturile și obligațiile de bază ale salariatului iar art. 95 prevede noțiunea de timp de muncă și durata normală a timpului de muncă.

Astfel, salariatul are obligația să-și îndeplinească conștiincios obligațiile de muncă prevăzute de contractul individual de muncă, să îndeplinească normele de muncă stabilite, să respecte disciplina muncii etc.

Aceste fapte au fost recunoscute de către *****, în cadrul audierii sale în calitate de martor, atât la etapa urmăririi penale cât și în instanța de judecată în ședința din 29 aprilie 2026.

Totodată, concluziile sale, cu care Tocaiuc Ghenadie nu este de acord, au creat temei pentru intentarea unei cauze penale neîntemeiate în privința subsemnatului. Ulterior, Tocaiuc Ghenadie declară că s-a aflat în imposibilitatea de a le contesta din cauza expirării termenului de 35 de zile de păstrare a probei de sânge prelevate de la el.

În temeiul celor expuse, Tocaiuc Ghenadie a solicitat atragerea acesteia la răspunderea prevăzută de lege și sancționarea corespunzătoare a persoanei vizate.

Manifestându-și dezacordul cu decizia nominalizată petiționarul Tocaiuc Ghenadie la 31 iulie 2026, a atacat în ordinea art. 448 Cod contravențional decizia agentului constatator de încetare a procesului contravențional, solicitând admiterea contestației, declararea nulității deciziei, dispunerea reluării investigațiilor în procesul contravențional, cu obligarea agentului constatator al DGT Nord CNA de a înlătura abaterile admise ce lezează drepturile și interesele legitime petiționarului.

În susținerea contestației depuse, petentul a argumentat că, cu soluția agentului constatator nu este de acord, considerând-o drept neîntemeiată și vădit ilegală, fiind înaintată contestația împotriva acesteia. În susținerea capetelor de solicitări ale contestației invocă următoarele temeiuri: aprecierea eronată a probelor, examinarea subiectivă și părtinitoare a speței, încălcarea normelor procedurale, încălcarea prevederilor art. 6 „Dreptul la un proces echitabil” ale Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Menționează că, cel mai important, este că conținutul deciziei atacate, indică interpretarea eronată de agentul constatator a prevederilor obligatorii ale Hotărârii Guvernului nr. 296 din

16.04.2009 cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică, de testare antidrog și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, potrivit cărora, *concluzia examinării medicale pentru stabilirea stării de ebrietate și a naturii ei se expune în procesul-verbal, care se comunică persoanei examinate și autorității interesate în termen de 3 zile lucrătoare de la data recepționării rezultatelor de laborator, după care persoana examinată semnează procesul- verbal.*

Invocă ca, fiind irelevante și eronate concluziile agentului în partea ce ține de invocarea prevederilor pct. 28 ale Hotărârii Guvernului nr. 296 din 16.04.2009 cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică, de testare antidrog și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, căci el nu a deplâns acțiunile lui ***** (în calitatea sa de agent constatator de ridicare a înscrisului *„procesul-verbal nr.*****al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate si naturii ei”* de la ***** și chiar nu au atribuție la caz, iar agentul constatator prin concluziile ilegale nu restabilește dreptul său încălcat și nu întreprinde acțiuni de restabilire a acestuia.

La concret, agentul constatator nu prezintă în decizia adoptată care este temeiul legal a-l lui ***** de a nu aduce la cunoștința sa aceste concluzii care îl afectează direct. Și în genere nu face referire la conținutul fișei postului ce ține de atribuțiile acesteia de serviciu.

Nu au fost stabilite de ce ***** i-a înmânat înscrisul: *„procesul-verbal nr.*****al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei”,* fără să aducă concluziile sale la cunoștința subsemnatului.

Precizează că, în declarațiile lui ***** din ședința de judecată care sunt, depuse în calitate de martor, sub jurământ, anexate la contestație, unde aceasta direct recunoaște vina în fapta comisă, recunoaște că este omisiunea sa și nu poate explica de ce nu a adus la cunoștința petentului aceste concluzii.

Declarații similare le-a făcut și *****, care pretinde că acționa în calitate de agent constatator, care la fel au fost anexate la dosar.

Nu face referire agentul constatator care la concret sunt obligațiile asumate de ***** prin încheierea contractului cu IMSP Spitalul Raional Soroca „A. Prisacari”, nu se indică data, numărul și conținutul acestuia.

În opinia petentului, s-a înscenat de agentul constatator efectuarea unei investigații, pe care agentul încearcă să o prezinte drept o cercetare de ansamblu, dar care nu elucidează chestiunile cheie pe speță, la fel în opinia sa, eronat s-a concluzionat că ***** nu este culpabilă, căci circumstanțele și probele atestă contrariul.

Totodată, precizează că, agentul constatator nu l-a intervievat pe el dacă mai deține careva probe în probarea declarațiilor din plângerea înaintată împotriva omisiunilor lui *****.

Contestatarul invocă art. 374, 378, 381, 442, 443 și 448 din Codul contravențional și art. 6 din Convenția europeană a drepturilor omului.

Prin referința nr. 12/3123 din 22 septembrie 2026, agentul constatator, Vitalie Baraboi solicită respingerea contestației și menținerea deciziei. Agentul subliniază că, prin prisma probelor administrate în cadrul procesului contravențional, nu a fost stabilit că ***** avea o obligație legală expresă, directă și individualizată de a comunica personal d-lui Tocaiuc Ghenadie concluzia examinării medicale pentru stabilirea stării de ebrietate și a naturii acesteia, în circumstanțele concrete ale cauzei.

Conform răspunsului prezentat de IMSP Spitalul Raional Soroca „A. Prisacari” rezultă că, examinarea medicală a fost efectuată la solicitarea Inspectoratului de Poliție Soroca, iar procesul-verbal de examinare medicală împreună cu rezultatele analizelor de laborator au fost remise

autorității solicitante, în conformitate cu procedura aplicabilă pentru examinările efectuate la îndreptarea organelor de drept.

Totodată, deși prevederile pct. 28 din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296/2009 stabilesc obligația comunicării concluziei examinării medicale pentru stabilirea stării de ebrietate și a naturii acesteia persoanei examinate și autorității interesate, norma respectivă nu individualizează în mod expres persoana responsabilă de efectuarea comunicării și nu stabilește că această obligație revine exclusiv medicului care a efectuat examinarea medical, or, pentru angajarea răspunderii contravenționale în baza art. 312^2 din Codul contravențional este necesară stabilirea existenței unei obligații concrete de serviciu, prevăzute de lege, care revenea persoanei vizate și a cărei neîndeplinire sau îndeplinire necorespunzătoare poate fi imputată acesteia. Simpla invocare a unei prevederi dintr-un act normativ subordonat legii (în cazul dat Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16.04.2009), fără individualizarea obligației concrete încălcate și fără demonstrarea vinovăției persoanei, nu este suficientă pentru constatarea componenței contravenției.

Referitor la invocarea de către petiționar a prevederilor art. 9 și art. 95 din Codul muncii, acestea nu sunt determinante pentru stabilirea existenței contravenției imputate, întrucât materialele cauzei nu confirmă existența unor raporturi de muncă întemeiate pe contract individual de muncă între d-na ***** și IMSP Spitalul Raional Soroca „A. Prisacari". Potrivit informației prezentate de instituția medicală, raporturile juridice dintre părți au fost stabilite în baza unui contract de prestări servicii medicale, reglementat de legislația civilă.

În aceste circumstanțe, nu au fost administrate probe suficiente și concludente care să demonstreze, dincolo de orice dubiu rezonabil, că persoana în privința căreia a fost pornit procesul contravențional a omis, din neglijență sau dintr-o atitudine neconștiincioasă față de obligațiile sale de serviciu, executarea unei obligații concrete prevăzute de lege.

De asemenea, materialele acumulate nu permit constatarea existenței vinovăției d-nei ***** sub forma imprudenței și nici a legăturii cauzale dintre conduita acesteia și pretinsele consecințe invocate de petiționar. Faptul că d-nul Tocaiuc Ghenadie contestă concluzia examinării medicale sau consideră că necomunicarea acesteia i-a afectat posibilitatea de a formula obiecții ori contestații nu este suficient pentru angajarea răspunderii contravenționale, în lipsa stabilirii unei încălcări concrete imputabile persoanei vizate.

Aspectele referitoare la posibilitatea contestării concluziilor medicale sau la pretinsa încălcare a dreptului la apărare excedă obiectul examinării prezentului proces contravențional și urmează a fi apreciate, după caz, în cadrul procedurilor judiciare în care respectivele concluzii constituie mijloace de probă.

Prin urmare, în lipsa unor probe pertinente și concludente care să confirme existența unei obligații concrete de serviciu încălcate, a vinovăției persoanei vizate sub forma imprudenței, precum și a legăturii cauzale dintre conduita acesteia și consecințele invocate de petiționar, nu sunt întrunite elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 312^2 din Codul contravențional.

Examinarea în fond a contestației a avut loc la 22 septembrie 2026. Contestatarul, avocatul Iulian Plești și agentul constatator au solicitat examinarea în lipsă. ***** a fost legal citat și nu s-a prezentat, însă prin cerere scrisă a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa. În condițiile art. 455 din Codul contravențional, instanța a dispus continuarea judecării în absența participanților. Absența lor nu echivalează cu acceptarea susținerilor părții adverse și nu dispensează instanța de verificarea actelor.

În ședință au fost cercetate contestația, înscrisurile privind plata taxei, referința agentului constatator, copia declarațiilor martorilor *****, ***** actele de pornire și înregistrare a procesului, plângerea și anexele acesteia, solicitările adresate IMSP Spitalul Raional Soroca „A. Prisacari” și răspunsurile cu anexe, copia procesului verbal nr.*****al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, copie procesele-verbale de audiere, cerere privind dispunerea efectuării expertizei judiciare medico-legale toxicologice în comisie din 21.01.2026 și ordonanța procurorului ***** prin care s-a respins cererea respectivă din *****, fișa postului întocmită pentru d-na ***** întru stabilirea atribuțiilor profesionale, aferente activității medicale desfășurate în cadrul instituției, copie acord cu privire la modificarea și completarea contractului de prestări servicii medicale nr. 6/25 din 02.01.2025, contract de prestări servicii medicale nr. 6/25, copie extras din registrul de înregistrare a proceselor-verbale ale examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, raportul privind prelungirea termenului de examinare, decizia contestată și corespondența de informare. Cercetarea judecătorească a fost încheiată la 22 septembrie 2026, pronunțarea hotărârii motivate fiind fixată pentru 02 octombrie 2026.

II. Admisibilitatea contestației și limitele controlului judecătoresc

Potrivit art. 387 alin. (3) lit. d) și art. 448 din Codul contravențional, victima este în drept să conteste decizia agentului constatator în termen de 15 zile. Copia deciziei a fost comunicată la 29 iulie 2026, iar contestația a fost depusă la 31 iulie 2026. Prin urmare, contestația este depusă de o persoană îndreptățită, în termen și la autoritatea competentă.

Examinarea contestației nu se reduce la un control formal al actului atacat. Instanța verifică legalitatea și temeinicia soluției, cercetează nemijlocit probele și stabilește dacă fapta și vinovăția persoanei rezultă dintr-un ansamblu probator suficient. Totodată, în virtutea prezumției de nevinovăție și a principiului legalității, sarcina demonstrării elementelor contravenției nu poate fi transferată persoanei în privința căreia a fost pornit procesul.

III. Cadrul juridic aplicabil

Conform art. 5, 7, 8 și 10 din Codul contravențional, răspunderea poate interveni numai pentru o faptă prevăzută de lege, săvârșită cu vinovăție, dovedită potrivit legii. Articolul 375 alin. (3) interzice întemeierea concluziilor despre vinovăție pe presupuneri și impune interpretarea dubiilor insurmontabile în favoarea persoanei vizate. În sensul art. 425, nicio probă nu are valoare prestabilită, iar fiecare probă și ansamblul probelor se apreciază sub aspectul pertinenței, concludenții, utilității și veridicității.

Potrivit art. 458 din Codul contravențional, soluționând cauza, instanța trebuie să stabilească dacă a existat fapta, dacă aceasta are caracter contravențional, dacă persoana a săvârșit-o cu vinovăție, dacă există cauze care înlătură caracterul contravențional sau răspunderea, precum și care sancțiune este necesară. Aceste chestiuni nu pot fi rezolvate prin simpla preluare a celor consemnate de agentul constatator.

Art. 312^2 Cod contravențional, incriminează neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare de către o persoană publică a obligaţiilor de serviciu, prevăzute de lege, ca rezultat al unei atitudini neglijente sau neconștiincioase față de ele, dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracţiunii, se sancționează cu amendă de la 30 la 60 de unităţi convenționale cu privarea de dreptul de a deţine o anumită funcţie sau de dreptul de a desfășura o anumită activitate pe un termen de la 3 luni la un an.

Pentru reținerea acestei componențe este necesar să fie dovedit că persoana vizată avea o obligație directă și concretă de serviciu, că aceasta a fost încălcată și că există legătură cauzală între conduită și rezultatul prejudiciabil invocat.

Prin *„neîndeplinirea obligațiilor de serviciu”* se înțelege omisiunea persoanei publice de a realiza unele activități, ce intră în obligațiile sale de serviciu, pe care aceasta putea și trebuia să le îndeplinească, în virtutea serviciului în exercițiul căruia se afla.

La rândul său, *„îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu”* presupune săvârșirea de către persoana publică a unor activități pentru a îndeplini obligațiile sale de serviciu, însă în mod defectuos, altfel decât se cuvine să fie îndeplinite, putând viza momentul îndeplinirii.

Din perspectiva laturii subiective, fapta poate fi săvârșită doar cu vinovăție sub forma imprudenței, respectiv neglijenței.

Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16.04.2009 privind aprobarea Regulamentului cu privire la modul de testare alcoolscopică, de testare antidrog și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și a naturii acesteia la punct. 28 stipulează că, concluzia examinării medicale pentru stabilirea stării de ebrietate și a naturii ei se expune în procesul-verbal, care se comunică persoanei examinate și autorității interesate în termen de 3 zile lucrătoare de la data recepționării rezultatelor de laborator, după care persoana examinată semnează procesul-verbal.

IV. Aprecierea probelor și răspunsul la motivele contestației

Analizând probele administrate în cadrul dosarului contravențional și raportându-le la criticile formulate de petiționarul Tocaiuc Ghenadie, instanța constată că decizia agentului constatator din cadrul Direcției generale teritoriale „Nord” a Centrului Național Anticorupție este legală și temeinică.

Pentru angajarea răspunderii contravenționale în baza art. 312^2 din Codul contravențional, legea impune întrunirea cumulativă a elementelor constitutive ale contravenției, printre care calitatea de subiect special-persoană publică, existența unei obligații concrete de serviciu prevăzute expres de o normă cu putere de lege, încălcarea acesteia ca urmare a unei atitudini culpabile (neglijente sau neconștiincioase), existența unei legături de cauzalitate și lipsa elementelor infracțiunii.

Critica petiționarului privind încălcarea Hotărârii Guvernului nr. 296 din 16.04.2009 nu poate constitui un temei autonom pentru atragerea răspunderii contravenționale conform art. 312^2 Cod contravențional. Dispozițiile unui act normativ subordonat legii nu pot institui de sine stătător îndatoriri a căror nerespectare să configureze fapta de neglijență în serviciu în absența stabilirii unei obligații primare, exprese și concrete prevăzute de lege.

Răspunsul IMSP Spitalul Raional Soroca „A. Prisacari” nr. 230 din 14.05.2026 și nr. 343 din 02.07.2026, IMSP Spitalul Raional Soroca „A. Prisacari”, aceste înscrisuri oficiale confirmă cu certitudine că examinarea medicală a cetățeanului Tocaiuc Ghenadie din data de 10.10.2025 s-a efectuat exclusiv în baza unei îndreptări oficiale emise de Inspectoratul de Poliție Soroca, în cadrul investigării unui incident/accident rutier. Probele demonstrează că originalul procesului-verbal medical nr.*****a fost ridicat direct de către agentul de poliție ***** pentru a fi atașat la materialele cauzei penale pendinte. Acest fapt demonstrează lipsa bunei dispoziții sau a controlului fizic al medicului ***** asupra documentului original după finalizarea procedurii administrative de transmitere către autoritatea solicitantă.

Contractul de prestări servicii medicale și Statutul juridic al numitei *****, din informațiile oficiale prezentate de instituția medicală rezultă că raporturile juridice dintre instituția medicală și medicul ***** sunt de natură civilă-contract de prestări servicii reglementat de Codul civil și nu raporturi de muncă reglementate de Codul muncii. Prin urmare, invocarea de către contestator a articolelor 9 și 95 din Codul muncii este complet irelevantă în speță. Chiar

dacă fișa postului stabilea sarcini profesionale, răspunderea pentru pretinse abateri procedurale nu poate fi atrasă în baza normelor muncii.

Poziția procesuală a persoanei vizate *****, referitor la faptul că s-a folosit de dreptul său legal de a tăcea, garantat de normele de procedură contravențională, nu poate fi interpretat de instanță ca o recunoaștere a vinovăției sau ca o probă în sprijinul acuzațiilor aduse numitei.

Contestatorul Tocaiuc Ghenadie susține că omisiunea medicului ***** de a-i aduce la cunoștință personal concluzia medicală *„stare de ebrietate alcoolică grad avansat”* în termen de 3 zile lucrătoare reprezintă o încălcare flagrantă ce întrunește elementele contravenției prevăzute de art. 312² din Codul contravențional, instanța respinge acest argument. Textul pct. 28 din Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16.04.2009 privind aprobarea Regulamentului cu privire la modul de testare alcoolscopică, de testare antidrog și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și a naturii acesteia prevede că, procesul-verbal *„se comunică persoanei examinate și autorității interesate”*, totuși, în cazurile în care examinarea este dispusă de organele de poliție în cadrul unei proceduri de constatare a unei infracțiuni sau contravenții, obligația de transmitere a setului de acte revine instituției medicale către organul de drept solicitant, actele devenind probe materiale în acel dosar. Medicul examinator nu are calitatea de organ de urmărire penală sau agent constatator și nu deține pârghii legale pentru a constrânge fizic un cetățean să se prezinte la instituția medicală în termen de 3 zile pentru semnarea actului. Transmiterea actelor către Inspectoratul de Poliție Soroca constituie o procedură legală și uzuală, eliberând medicul de obligația unei notificări individuale paralele, mai ales în condițiile în care documentul original fusese deja ridicat de colaboratorul poliției.

La fel, referitor la pretinsa lezare a dreptului la un proces echitabil, art. 6 CtEDO, și imposibilitatea contestării alcoolemiei petentul invocă faptul că, prin această omisiune a fost privat de dreptul la apărare, fiind pus în imposibilitatea de a solicita o contraexpertiză din cauza expirării termenului de 35 de zile de păstrare a probelor de sânge. Instanța reține că, dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare în cadrul dosarului penal, pornit în privința acestuia pe faptul accidentului rutier, sunt garantate și trebuie asigurate de către instanța de judecată penală care examinează fondul acelei cauze. Dacă în cadrul procesului penal se va constata că probele (inclusiv procesul-verbal de examinare medical, au fost colectate sau gestionate cu încălcarea procedurii administrative, instanța de fond are competența exclusivă de a le declara nule sau inadmisibile conform normelor Codului de procedură penală. O eventuală deficiență de comunicare sau un viciu de procedură în circuitul documentelor dintre instituția medicală și Inspectoratul de Poliție nu poate fi convertită automat într-o faptă contravențională de natură materială în privința medicului de caz, în lipsa unei intenții directe de a cauza o vătămare sau a unui abuz clar definit în sensul art. 312² din Codul contravențional.

Prin urmare, materialele cauzei relevă că nu s-a probat încălcarea culpabilă a vreunei obligații concrete de serviciu instituite prin lege, nu a fost demonstrată vinovăția numitei ***** sub forma neglijența în serviciu și nici legătura de cauzalitate dintre omisiunile acesteia la întocmirea concluziilor în procesul-verbal nr.*****și pretinsa vătămare invocată de petiționar. Simplul dezacord al petiționarului cu privire la concluziile actului medical sau la modalitatea de comunicare a acestora nu poate suplini absența elementelor constitutive ale faptei contravenționale.

V. Standardele Convenției Europene a Drepturilor Omului

Instanța de judecată analizează circumstanțele cauzei și prin prisma Standardelor Convenției Europene a Drepturilor Omului, în special din perspectiva art. 6 invocat de către petentul Tocaiuc Ghenadie, respectiv potrivit jurisprudenței constante a Curții de la Strasbourg,

materia contravențională din Republica Moldova poate fi asimilată „materiei penale” în sensul autonom al Convenției atunci când sancțiunile au un caracter punitiv și disuasiv (*cauza Öztürk v. Germania*, *Lutz v. Germania*).

Prin urmare, instanța recunoaște că petiționarul Tocaiuc Ghenadie beneficiază de întreaga protecție a garanțiilor procedurale privind echitatea procesului și dreptul la apărare în cadrul procedurilor judiciare care îl vizează în mod direct.

Contestatorul susține că, necomunicarea concluziei medicale de către medicul ***** i-a lezat iremediabil dreptul la apărare, privându-l de posibilitatea de a solicita o contraexpertiză în termenul tehnic de 35 de zile de păstrare a probelor de sânge. Prin prisma standardelor CtEDO, Curtea a statuat în mod repetat că eventualele deficiențe administrative sau vicii procedurale comise la etapa colectării probelor de către agenții statului sau specialiștii abilitați pot fi remediate în cadrul examinării judiciare ulterioare pe fondul cauzei (*cauza Khan v. Regatul Unit*, *Gäfgen v. Germania*).

Instanța de judecată învestită cu examinarea vinovăției lui Tocaiuc Ghenadie în privința pretinsului accident rutier are competența exclusivă de a evalua admisibilitatea, credibilitatea și forța probantă a actului medical contestat. Dacă se va constata că proba a fost obținută cu încălcarea procedurilor obligatorii (inclusiv a HG nr. 296/2009), acea instanță are obligația convențională de a înlătura proba respectivă din setul de acuzații pentru a asigura un proces echitabil în ansamblul său.

Jurisprudența CtEDO nu impune și nu justifică pedepsirea penală sau contravențională automată a unui specialist, expert sau medic pentru simple omisiuni sau dificultăți de circuit logistic al documentelor administrative, atâta timp cât nu se constată o rea-credință flagrantă, un abuz intenționat sau o falsificare a realității (*cauza Pennino v. Italia*).

În speță, standardul de analiză al Convenției relevă că medicul ***** a acționat în cadrul unui mecanism instituționalizat, predând rezultatele organului de poliție solicitant. Imposibilitatea tehnică a contestatorului de a efectua o contraexpertiză este o consecință a modului de gestionare a termenelor de către organele de urmărire penală și a ridicării fizice a documentului de către agentul constatator *****, neputând fi imputată personal medicului ca o faptă de natură contravențională ilicită în sensul art. 312² din Codul contravențional.

Standardele CtEDO subliniază că aplicarea legii de sancționare, chiar și contravențională trebuie să fie previzibilă și strict limitată la fapte clar individualizate. Utilizarea procedurii contravenționale ca un instrument de răzbunare personală sau ca o formă de presiune asupra unui specialist medical care a emis o concluzie științifică/medicală nefavorabilă ar constitui o deturnare a scopului legii și o încălcare a principiului certitudinii juridice.

VI. Concluzia instanței

Pe cale de consecință, instanța de judecată determină că, agentul constatator, Baraboi Vitalie din cadrul Direcției generale teritoriale „Nord” a Centrului Național Anticorupție a efectuat o investigație completă, obiectivă și sub toate aspectele. Acesta a stabilit în mod corect starea de fapt, constatând incidența deplină a temeiului prevăzut de art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional, potrivit căruia procesul contravențional nu poate fi efectuat și urmează a fi încetat dacă fapta nu este prevăzută de legea contravențională sau nu s-a produs.

Toate argumentele invocate de contestatorul Tocaiuc Ghenadie în cuprinsul contestației sale au fost analizate și infirmate prin probele certe administrate la dosarul cauzei. Omisiunea aducerii la cunoștință a rezultatelor examinării medicale nu a fost determinată de o conduită abuzivă sau neglijentă a *****, ci de o procedură legală și o realitate factuală obiectivă, documentele fiind transmise conform competenței și ridicate imediat de agentul constatator pe

caz, pentru a fi anexate la dosarul penal de fond. Ca atare, în acțiunile sau omisiunile numitei ***** nu se întrunesc, sub nicio formă, elementele constitutive, atât sub aspectul laturii obiective, cât și al celei subiective ale contravenției prevăzute de art. 312^2 din Codul contravențional.

Pretinsa lezare a dreptului la apărare și a dreptului la un proces echitabil prin imposibilitatea efectuării unei contraexpertize, ca urmare a expirării termenului de 35 de zile de păstrare a probei de sânge, nu poate fi remediată prin atragerea artificială și neîntemeiată la răspundere contravențională a specialistului medical. Acest viciu procedural ține strict de administrarea și legalitatea probatoriului în cadrul procesului penal principal, urmând a fi examinat și cenzurat exclusiv de către instanța de judecată investită cu examinarea fondului acuzației aduse petentului.

Prin urmare, nefiind identificate motive de nulitate a deciziei atacate și nici vicii de procedură care să afecteze legalitatea actului emis de agentul constatator, Baraboi Vitalie din cadrul Direcției generale teritoriale „Nord” a Centrului Național Anticorupție, instanța apreciază că nu există niciun temei juridic pentru anularea sau modificarea acestuia. Contestația depusă de Tocaiuc Ghenadie apare ca fiind complet neîntemeiată și urmează a fi respinsă integral, cu menținerea deciziei de încetare a procesului contravențional.

În temeiul art. 395 alin. (1) pct. 2), art. 448, art. 458-462 și art. 465-468 din Codul contravențional, instanța de judecată

D I S P U N E:

Se respinge ca neîntemeiată contestația depusă de Ghenadie Tocaiuc împotriva deciziei agentului constatator, Baraboi Vitalie al Direcției Generale Teritoriale „Nord” a Centrului Național Anticorupție nr. ***** din 24 iulie 2026.

Se menține decizia nr. ***** din 24 iulie 2026 privind încetarea procesului contravențional pornit în privința lui ***** în baza art. 312^2 din Codul contravențional.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Bălți, în termen de 15 zile de la data pronunțării sau, pentru părțile care nu au fost prezente la pronunțare, de la data comunicării copiei hotărârii motivate.

Hotărârea integral pronunțată la 02 octombrie 2026.

Președintele ședinței
Judecător

Dumitru DAREA